

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑-๒๗)

วันหนึ่งพระเจ้าฟ้างุ้มส่งตรัสกับสมิงพระรามว่า เมื่อท่านไม่ประสงค์รับรางวัล ก็จะเป็นการทำลายเกียรติของกษัตริย์ สมิงพระรามอาสาทำศึกครั้งนี้หวังได้กลับเมือง แต่เมื่อพระเจ้าฟ้างุ้มส่งไม่อนุญาต ก็จะยอมรับแต่งตั้งกับพระราชธิดาแต่โดยดี

ฝ่ายสมิงพระรามกลับถึงกรุงหงสาวดี ได้รับการตอบกับอ้ออิงยินดียิ่ง พระเจ้าราชาธิราชดีพระทัยมาก จึงสั่งให้จัดมหรสพเฉลิมฉลองการกลับมาครั้งนี้ถึงเจ็ดวันเจ็ดคืน

เมื่อวันประลองศึกมาถึง ณ สนามรบ กามะนี ขุนศึกพระเจ้ากรุงจีน แต่งตัวใส่เสื้อหุ้มเกราะ คาดสายเอวประดับหยก เหน็บกระบี่ ฝ่ายสมิงพระราม ใส่เสื้อสีชมพูขลิบทอง จีบเอว ใส่กำไลต้นแขน ปลายแขนสอดดาบสะพายแล่ง ทั้งสองฝ่ายต่างก็ร่ายรำเพลงทวนออกมาอย่างสง่างาม

แต่เมื่อสมิงพระรามได้ยินเรื่องราวเหล่านี้จากการพูดคุยกันของผู้คุม ก็เกิดความคิดว่าตัวเองนั้นต้องพ้นจากการมานาน ได้ออกไปขี่ม้ายัดแข้งยัดขาบ้างก็คงจะดีไม่น้อย อีกทั้งตนก็ไม่ได้เกรงกลัวต่อ กามะนีแต่อย่างใด

พระเจ้ากรุงต้าฉิง ผู้สวดยราชสมบัติอยู่ที่กรุงจีน มีทหารเอกคนหนึ่งชื่อ “กามะนี” ผู้มีฝีมือด้านการขี่ม้าแทงทวนอย่างหาผู้ทัดเทียมได้ยาก พระเจ้ากรุงจีนจึงเกิดด่ารื้อยากทอดพระเนตรขุนศึกของพระองค์ รำทวนต่อสู้กับทหารฝีมือดี

จึงได้ทำการยกทัพมาที่กรุงรัตนปุระอังวะ เพื่อตามหาขุนศึกที่ทัดเทียมกับกามะนี เมื่อมาถึงพระเจ้ากรุงจีน ได้ส่ง “โจเปียว” ขุนนางในตำแหน่งฝ่ายพลเรือนที่พูดภาษาพม่าได้ เพื่ออัญเชิญพระราชสาส์นและเครื่องราชบรรณาการมากมาย

สมิงพระรามจึงตัดสินใจขึ้นขี่ม้า และควบออกไปอย่างรวดเร็วจนฝุ่นฟุ้งกระจายไปทั่ว และแม้จะควบตั้งแต่เข้าจนบ่าย เจ้าม้าตัวนี้ก็ได้ไม่เห็นเหนื่อยเลย สมิงพระรามจึงสับด้ามเป็นเพลงทวน กลับเข้ามาเฝ้าพระเจ้าฟ้างุ้มส่ง

เมื่อฟังพระมเหสีกล่าวดังนั้น พระเจ้าฟ้างุ้มส่งจึงสั่งให้จัดงานเลี้ยงฉลองแก่สมิงพระราม และให้พระมเหสีไปเกลี้ยกล่อมพระราชธิดาให้ยินยอมร่วมมือในการครั้งนี้ พระธิดาไม่อาจยอมรับได้ร้องไห้อย่างหนัก ที่จะต้องแต่งงานกับทหารมอญ ไม่ต่างจากหงส์ตกลงไปในฝูงกา

พระเจ้าฟ้างุ้มส่งได้ยินสมิงพระรามยินยอมแล้วก็ดีพระทัย พระราชทานอนุญาตโดยสิ้น อยู่มาไม่นานพระราชธิดาก็ทรงครรภ์ และประสูติพระโอรส เป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าฟ้างุ้มส่งยิ่งนัก พระราชนัดดาทรงเยาว์อยู่มาก ไข่มือดั่งศีรษะพระเจ้าฟ้างุ้มส่ง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑-๒๗)

และได้มีพระราชกำหนดประกาศแก่ทหารทั้งปวงว่า ถ้าผู้ใดไม่มีอาวุธในการสู้รบ ห้ามทำอันตรายเป็นอันตราย พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องได้รับแจ้งในพระราชสาส์น ก็รู้สึกดีพระทัยยิ่งนัก จึงได้พระราชทานเงินทองให้แก่โจเปี้ยว และเครื่องราชบรรณาการตอบกลับเป็นจำนวนมาก หลังจากนั้น

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง ทรงโปรดให้สมิงพระรามเป็นมหาอุปราชและแบ่งพระราชสมบัติให้กึ่งหนึ่ง แต่สมิงพระรามกลับไม่รับและมีความปรารถนาสิ่งประการ คือ ขอให้พ้นจากการจองจำ ขอให้ดำรงเกียรติยศของตนสืบไป ขอให้ฆ่าตนเสีย หากไม่ฆ่าก็ขอให้ปล่อยตนกลับเมือง

ผู้เป็นแม่พลอบลูก ถ้าจะออกบวชเสียก็ได้แต่เกรงว่าลูกจะทำศีลมัวหมอง ถ้าลูกจะบวชชีแม่ก็จะบวชด้วย แต่ครั้งนี้พระบิดาทรงเห็นชอบแก่ว่า สมิงพระรามผู้นี้ทำความชอบแก่แผ่นดิน ทำให้ทั้งสี่พรหมณ์ราษฎรอยู่เป็นสุข รักษาชาติกอบกู้ตระกูลลูกไว้ อย่าถือทิฐิมานะเลย

เหล่าทหารของพระเจ้ากรุงจีนก็โกรธแค้นมาก จึงขอเข้าไปตีกรุงอังวะ แต่พระเจ้ากรุงจีนนั้นรักษาสัตย์มากกว่าทรัพย์ จึงสั่งให้ถอนกองทัพกลับไป

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องพึงพอใจในสมิงพระรามที่เป็นเก่งกาจกล้าหาญ จึงปรึกษากับพระมเหสีว่าจะรั้งตัวสมิงพระรามไว้ได้อย่างไร พระมเหสีกล่าวว่ามิวิธีรั้งให้สมิงพระรามอยู่ คือผูกไว้ด้วยยางรัก ถ้าบุรุษใดได้เห็นพระราชธิดาจะต้องหลงรักเป็นแน่

ด้วยความเอ็นดูหลาย พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงเปลื้องล่าวไปว่า ลูกอ้ายเขลยช่างกล้าหาญนัก สมิงพระรามได้ยินดังนั้นก็เศร้าเสียใจ น้อยใจหนีกลับเมือง โดยทิ้งจดหมายไว้สองฉบับ ฉบับหนึ่งถึงภรรยา อีกฉบับนำติดตัวไปด้วย ทหารพม่ายกตามมาไกล ๆ

โดยบอกความประสงค์ของพระองค์ว่า ต้องการเพียงแค่ออดพระเนตรรำทวนเท่านั้น จึงมีพระราชประสงค์ให้ทั้ง ๒ ฝ่ายส่งตัวแทนมารำทวนสู้กัน ซึ่งหากตัวแทนฝั่งกรุงอังวะแพ้ จะต้องยกเมืองให้พระเจ้ากรุงจีน แต่หากกรุงอังวะชนะตนจะยอมทัพกลับไปแต่โดยดี

พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงได้ตีฆ้องร้องป่าวไปทั่วทั้งพระนครเพื่อตามหาคู่ต่อสู้ที่ทัดเทียมกับกามะนี แต่ก็ไม่มีใครรับอาสา แม้พระเจ้ามณเฑียรทองจะทรงโปรดให้เป็นมหาอุปราช และแบ่งพระราชสมบัติให้กึ่งหนึ่งก็ตาม

เมื่อสมิงพระรามเห็นชุดเกราะที่แน่นหนาของกามะนี จึงออกอุบายให้ทั้ง ๒ ฝ่ายรำรำเพลงทวนถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวทั้งสองทอดพระเนตรเป็นขวัญตาเสียก่อน แล้วจึงค่อยสู้กันทีหลัง กามะนีตอบตกลงทั้งสองจึงรำทวนถวาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง (๑-๖๗)

สุดท้ายจึงต้องหาม้าเชลยศักดิ์จากนอกเมืองเมื่อออกมานอกเมือง สมิงพระรามได้พบกับม้าสองแม่ลูกของหญิงม่ายคนหนึ่ง โดยลูgm้านั้นมีกำลังมากถูกต้องตรงตามคุณสมบัติทุกประการ เมื่อสมิงพระรามเอามือแตะหลังม้า ก็ไม่ได้ทรุดอ่อนเหมือนม้าตัวอื่น ๆ

เมื่อคิดได้ดังนั้น สมิงพระรามจึงอาสาทำศึกกับกามะณี พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องดีพระทัยมาก จึงถามสมิงพระรามว่าต้องการสิ่งใดบ้าง ฝ่ายพระสมิงพระรามจึงตอบกลับไปว่า ต้องการแค่ม้าฝีเท้าดีเท่านั้น พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องจึงประกาศหาม้าไปทั่วเมือง แต่ก็ไม่มีใครใจสมิงพระราม

ขณะที่ร่ำทวนอยู่นั้น สมิงพระราม ได้หาช่องทางที่จะสอดแทงทวนผ่านชุดเกราะ ซึ่งมีอยู่ ๒ ช่องทางคือ บริเวณใต้รักแร้ และกลีบเกราะท้ายหมวก ที่พอจะย่องแทงได้จากนั้น ทั้งสองฝ่ายก็เข้าโรมรันเพลงทวนต่อสู้กันหลายสิบเพลง ต่างคนต่างรับ ต่างป้องกัน ไม่มีคนเพลี่ยงพล้ำ

ถึงกระนั้นการจะรับอาสา ก็เหมือนเป็นการหาบสองบ่า อาสาสองเจ้า จะมาช่วยพม่าได้อย่างไรแต่เมื่อมาคิดดู ๆ แล้ว หากพม่าไม่สามารถต้านทานทัพของพระเจ้ากรุงจีนไว้ได้ ด้านต่อไปที่ทัพจีนจะไปบุกคงหนีไม่พ้นกรุงหงสาวดี บ้านเกิดของตนแน่ ๆ

ครั้นเมื่อถึงงานฉลองพระราชธิดาไม่อาจขัดคำพระบิดาจึงจำใจยกพานพระศรี มาตั้งต่อหน้าสมิงพระราม และหลบเข้าไปด้านในทันที สมิงพระรามตกตะลึงในความงาม พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องเห็นดังนั้นก็พอพระทัย

สมิงพระรามเอาจดหมายอีกฉบับปักไว้ เมื่อทหารพม่าเห็นจดหมายก็เลิกตามสมิงพระราม แล้วนำจดหมายเข้าทูลพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง เหตุในจดหมายเขียนว่าที่กลับไปเพราะถูกเรียกว่าเชลย สำหรับลูกเมียขอฝากไว้ให้พระเจ้าฝรั่งมังฆ้องเพื่อสืบราชสมบัติสืบไป

สมิงพระรามจึงคิดว่าหากสู้ต่อไปแบบนี้ คงชนะได้ยากแน่ จึงแสร้งควมม้าหนี กามะณีจึงควมม้าไล่ตาม สมิงพระรามมองเห็นว่าม้าของกามะนีอ่อนแรงแล้ว จึงชักม้าเข้าสู่อีกครั้ง แต่ม้าของกามะนีที่อ่อนแรงหันหนีกลับไม่ทัน สมิงพระรามจึงได้สอดทวนแทงใต้รักแร้ กามะนีเสียจึงหะทันหัน

เมื่อสมิงพระรามตัดสินใจได้ดังนั้น จึงทูลต่อพระเจ้าฝรั่งมังฆ้องว่า ตนเป็นคนต่างที่ แต่ตอนนี้ต้องเป็นทหารของพระองค์แล้ว แต่จะขอพระราชทานอนุญาตสองประการ คือ หนึ่งต่อแต่นี้ห้ามผู้ใดเรียกข้าว่าเชลย สอง หากมีการรบกันระหว่างพม่ากับมอญ จะไม่ขออยู่ฝ่ายใดทั้งสิ้น

ฝ่ายสมิงพระรามไม่รอช้า ชักดาบออกพร้อมเร่งม้า พันยอนตามกลีบเกราะท้ายหมวกจนศีรษะของกามะนีขาด แต่ไม่ทันตกลงพื้น สมิงพระรามก็ได้ใช้ขอเหล็กเกี่ยวศีรษะใส่ตะกรวย แล้วชักม้ากลับไปถวายพระเจ้าฝรั่งมังฆ้อง หลังจากนั้น พระเจ้ากรุงจีนได้นำศพของกามะนี มาทำพิธีฝังต่อไป